

Socialnämnden

SAMMANTRÄDESPROTOKOLL

Sammanträdesdatum 2020-10-05

151 (160)

Sn § 125

SN 2020/265

Svar på remiss - Stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende**Socialnämndens beslut**

1. Socialnämnden överlämnar remissyttrandet till Socialdepartementet.

Sammanfattning av ärendet

Ds 2020:16 innehåller kompletteringar till SOU 2017:112 "Ett fönster av möjligheter" som handlar om ett stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende. Utredningen föreslår bland annat att:

- "Skyddat boende" införs som ett begrepp i socialtjänstlagen
- Mycket av regelverket kring HVB appliceras på Skyddat boende t.ex. Bemanning, dokumentationsskyldighet, tillståndsplikt etc.
- Att det ska krävas ett eget beslut för barnets placering och därmed hörande krav på medicinska undersökningar, utredning, båda vårdnadshavarnas godkännande o.s.v.
- Skyddat boende för avhoppare från våldsbejakande extremism och kriminella nätverk nämns i utredningen men om de kommer att omfattas av lagreglering eller ej är otydligt.

Kompletteringarna består främst i:

- Reglering av möjligheten att placera barn i skyddat boende tillsammans med och med medgivande av endast en vårdnadshavare.
- Ökade möjligheter att sekretessbelägga adresser till skyddade boenden.
- Tydliggörande av rätten till skolgång för barn som placeras i skyddat boende.

Beslutsunderlag

Tjänsteutlåtande, 2020-09-03

Förslag till remissyttrande Ds 2020:16

Tjänsteutlåtande till remissyttrande, 2018-03-16

Avgivet remissyttrande till SOU 2017:117

Beslutet skickas till

Socialdepartementet

Socialnämnden**SAMMANTRÄDESPROTOKOLL**

Sammanträdesdatum 2020-10-05

140 (160)

Tid och plats

Måndagen den 5 oktober 2020 kl. 13.15-16.15, i stora salen, på Åbrogården i Vingåker.

Beslutande ledamöter

Robert Skoglund (S), ordförande
Irène Sandqvist (-)
Inger Lindfors (S)
Sven-Arne Pettersson (S)
Camilla Tiredal (S)
Marika Björkdal (M)
Louise Karlsson (SD)

Ej tjänstgörande ersättare

Leif Skeppstedt (S)
Tor-Leif Thuresson (S)
Marie-Louise Pedersen (KD)
Leif Svenson (V)
Ann-Marie Eriksson (SD)

Övriga deltagare

Dag Wallströmer, socialchef
Mesir Taki, nämndsekreterare
Maria Pestrea, kommunikationschef, §§ 116-118
Jessica Lönn, arbetsterapeut, §§ 123-127
Cecilia Kickmaier, arbetsterapeut, §§ 123-127

Paragrafer 116-132

Datum för justering 2020-10-07

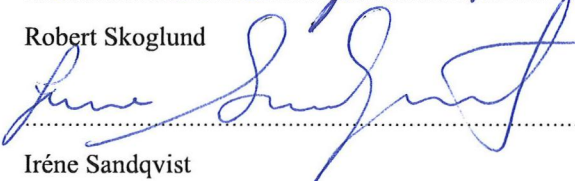
Sekreterare

.....
Mesir Taki

Ordförande

.....
Robert Skoglund

Justerande

.....
Irène Sandqvist

Socialnämnden

SAMMANTRÄDESPROTOKOLL

Sammanträdesdatum 2020-10-05

141 (160)

ANSLAG/BEVIS

Protokollet är justerat. Justeringen har tillkännagivits genom anslag

Nämndens namn	Socialnämnden
Sammanträdesdatum	2020-10-05
Datum för anslagsuppsättande	2020-10-08
Datum för anslagsnedtagande	2020-10-30
Förvaringsplats för protokollet	Kommunhuset
Underskrift	
Namnförtydligande	Mesir Taki

Dag Wallströmer, 0151-19153

dag.wallstromer@vingaker.se

Socialdepartementet

s.registrator@regeringskansliet.se

s.fst@regeringskansliet.se

S2018/00682/FST

Remissyttrande

SOU 2017:112 Ett fönster av möjligheter

-stärkt barnrättsperspektiv för barn i skyddat boende

Inledning

Inledningsvis konstaterar kommunen att utredningen i huvudsak bestått av jurister. Vare sig aktiva socialarbetare eller poliser finns i utredningen vilket avspeglar sig i den färdiga utredningen. Utredningens förslag innebär en massiv utökning av det administrativa arbetet i en tid då yrkeskåren av socialarbetare dräneras på medarbetare bland annat därför att administrationen blivit huvudsysselsättning. Förslagen innebär också en ytterligare detaljstyrning av det sociala arbetet vilket rimmar illa med den tillsatta Tillitsdelegationens uppdrag. Detaljstyrningen innebär också en objektifiering av klienten/brukarna och minskar utrymmet för mötet med den enskilde socialarbetaren och den stödjande/utvecklande processen dem emellan.

Kommunen ser positivt på att de här barnens situation granskas och delar uppfattningen att det är ett angeläget område.

Ansvarsfördelning

Det är statens som genom rättsväsendet ansvarar för invånarnas säkerhet. Detta borde gälla kvinnor och barn. Om staten misslyckas med detta borde det också vara staten som tar konsekvenserna av detta och blir huvudman för skyddade

boenden. En fördel med ett sådant system är att staten finns över hela landet och därmed bör kunna erbjuda boende av olika typ fördelat över landet. Det underlättar den geografiska förflyttning som ofta blir nödvändig då förövaren finns kvar på hemorten. När ansvaret för ensamkommande barn kommunaliserades hävdades det att socialtjänsten hade barnkompetens vilket staten inte hade. Detta synsätt kan inte längre råda då staten upprättat detaljerade regler för den verksamheten som omöjliggjort för kommunerna att ta hand om barnen enligt sin egen kompetens. Det är därför rimligt att tro att staten har, eller kan rekrytera, kompetens som är tillräcklig för att hantera även barn i skyddade boende.

Staten har monopol på våldsutövande och i princip monopol på tvångsåtgärder varför det endast är staten som med någon form av trovärdighet borde kunna svara för hotade personers säkerhet.

Istanbulkonventionen pekar knappast ut kommunen som ansvarig utan det är medlemsstaterna som är ansvariga. I utredningen avhandlas rättsvårdande myndigheters ansvar för våldsutsatta på knappt två sidor (s.107-108) vilket är symptomatiskt för utredningens ansvar.

Enligt förslaget ska kommunen ansvara för att tillräckligt antal skyddade boende finns av olika inriktning för att kunna tillgodosebehov hos olika specifika grupper. Kommunen kan konstatera att staten i form av SiS har monopol på och ansvar för att tillhandahålla särskilda ungdomshem och att det nu är många år sedan SiS tillgodosåg behovet av sådana. Det saknas dock möjligheter för kommunerna att utdöma viten till SiS för att de inte klarar sitt uppdrag.

Skyddat boende för avhoppare från kriminella nätverk och våldsbejakande extremism

Det som sägs ovan om att staten borde vara ansvarig gäller i ännu högre grad för avhoppare. Kommunen anser det i allmänhet helt olämpligt att blanda våldsutsatta kvinnor och barn med kriminella avhoppare. Kommunen menar också att det finns behov av helt olika kompetenser för de olika grupperna. Eftersom olika avhoppare heller inte kan blandas så blir det ett helt orimligt krav på de enskilda kommunerna.

Barnet som eget rättssubjekt

Utredningen föreslår att barnet vid placeringar ska vara ett eget rättssubjekt vilket innebär att barnets behov ska utredas i en vanlig barnskyddsutredning, barnet ska få ett eget beslut på placeringen, båda vårdnadshavarna ska i utgångsläget godkänna placeringen, en egen handläggare ska utses, barnet ska genomgå medicinsk undersökning, barnets journal ska arkiveras för evigt och beslutet ska övervägas minst var 6:e månad.

Om utredningens uppgifter stämmer innebär det att ytterligare 3000 barnskyddsutredningar ska göras varje år. Den ersättning som kommunerna tidigare fick från Migrationsverket för utredning av ensamkommande barn var 31000 kr/utredning. Det beloppet räcker till cirka 2 veckors arbete för en handläggare. En normal barnskyddsutredning tar betydligt mycket mer tid i anspråk vilket med dagens brist på behöriga barnutredare är en högst påtaglig och praktisk svårighet. Den tilltagande byråkratiseringen av socialt arbete lyfts också ofta fram som en av anledningarna till att många lämnar yrket. Det var inte av intresse för administration man valde yrket. Med utredningens förslag kommer det krävas 200-300 socialsekreterare bara för att genomföra utredningarna. Uppföljningar, stödinsatser etc . kommer att kräva ännu fler socialsekreterare som faktiskt inte finns inom överskådlig tid.

Det ligger i de här ärendenas natur att det oftast är akut och bråttom. Utredningarna kommer därför att göras i efterhand vilket innebär att de tänkta undantagen blir regel. Att båda vårdnadshavarnas samtycke ska behövas är helt orimligt. Det är möjligen rimligt att en utredning görs under, inte före, placeringen i skyddat boende för att klarlägga om det finns fortsatta stödbehov. På så sätt blir placeringen verkligen det fönster av möjligheter som utredningens titel anger.

En konsekvens av att en barnskyddsutredning alltid ska startas kan bli att en del kvinnor drar sig för att lämna en våldsam relation och därmed kommer barnet att bli kvar i det destruktiva sammanhanget. Det kan också innebära att det växer fram en dold sektor med informella boenden för kvinnor på flykt där barnen helt kan hamna utanför samhället.

Dokumentationskrav

Det finns enligt kommunen en tydlig risk att det omfattande kravet på dokumentation kommer att minska den möjliga tiden för stöd och samtal. Utredningen konstaterar att socialsekreterare ägnar lite tid till samtal med barn men förklarar inte hur mer samtalstid åstadkoms genom nya omfattande krav på administration. Enligt ett refererat uttalande från JO finns ingen motsats mellan utredningsarbete och förebyggande arbete. För den som har outsinliga resurser i form av personaltimmar kan det vara så men i verkligheten finns det en viss mängd nu levande socionomer och när dessa i allt högre grad är upptagna med pappersarbete minskar tiden för andra insatser.

Genom att dessa utredningar och journaler ska sparas för all framtid innebär det även att socialtjänstens arkiv kommer att svälla än mer. Här krävs snabbt regelförenklingar som möjliggör digitala arkiv på enklare sätt.

Barnets behov tillgodoses inte

Barnets främsta behov är enligt kommunen att skyddas från fortsatt våld. Kommunen anser det som ett allvarligt principiellt fel att brottsoffen mer eller mindre behöver låsas in för att skyddas. Det enda rimliga är att den som begär de i regel systematiska och grova kriminella handlingar som våld i nära relation är låses in och hindras från att komma i närheten av sina offer. Enligt utredningen är det cirka 3000 barn per år och lika många kvinnor som tvingas fly till skyddade boenden. Antalet gärningsmän som under ett år döms torde vara försumbar i jämförelse. Idag borde också gärningsmannen kunna förvisas till annan del av landet och försättas med fotboja under mycket lång tid. Antalet larpaket till hotade kvinnor räcker till någon enstaka procentandel och borde enkelt kunna ökas ut betydligt.

Från Gustav III och framåt har på drygt 200 år 4 statschefer, ministrar och liknande mördats. Det är ungefär så många som det mördas kvinnor av sina partner eller f.d. partners på två månader. En del av dessa kvinnor har upprepade gånger begärt skydd hos polisen. Det är med tanke på det en fullständig obalans mellan hur mycket polisiära resurser som används för att skydda statsledningen och att skydda kvinnor som lever under dödshot.

Utredningen konstaterar redan i sammanfattningen på sid 23 att barn- och ungdomspsykiatri i regel är en frånvarande aktör för dessa barn. Kommunen konstaterar att detta tyvärr även gäller för många andra grupper av barn med behov av psykiatrisk behandling eller stöd.

Kommunen är positiv till att barnets rätt till och behov av skolgång uppmärksammas.

Umgänge med förövaren

Kommunen anser att en betydligt tydligare lagstiftning inom familjerätten behöver utformas så att socialarbetare kan få större trygghet i att se till barnets behov av skydd och barnets egen vilja när det gäller umgänge än till föräldrarätten.

Umgänge innebär alltid en risk för att vistelseadress röjs vilket i sin tur innebär en stark stressfaktor hos den våldsutsatta.

Krav på det skyddade boendet

Kommunen anser det rimligt att skyddade boenden med anställd personal och som tar emot barn för längre placeringar ska vara tillståndspliktiga och stå under tillsyn av IVO. Kommunen uppfattar dock att det i utredningen finns en spänning mellan den mer flexibla beskrivningen av hur boendet ska fungera till den mer fyrkantiga delen i själva förslaget. T.ex. gäller detta kravet på bemanning dygnet runt där personal utan dröjsmål ska kunna uppmärksamma att någon behöver stöd. Här pågår för närvarande en intensiv debatt inom äldreomsorgen om betydelsen av liknande skrivning om särskilt boende. Där tycks tillsynsmyndigheten inte på något sätt godkänna en lösning där den enskilde ska uppmärksamma personalen på behov och att dessa sedan ska infinna sig. Det är en otrolig skillnad mellan ett boende där det i princip sitter personal utanför sovrummet dygnet runt och ett boende i egna lägenheter där de boende har tillgång till larmtelefon. Vad som avses måste därför förtydligas.

Kommunen tror att kravet på system för systematiskt kvalitetsarbete och de hundratals dokument som krävs i ett sådant kommer att utesluta de mindre och ideellt drivna boendena.

Kravet på en utbildad föreståndare som är kunnig i socialrätt kommer ytterligare att dränera socialtjänsten på personal. Det blir återigen viktigare att det på boendet finns personal som kan de rättsliga reglerna i detalj än att personalen har god kunskap om bemötande, empati och bemötande av våldsutsatta personer.

När det gäller utformning av tillstånd blir det noggrant att fundera på åldersgränser för att inte tvinga fram omflyttningar i onödan.

Barnet ska få en trygg utflyttning

Kommunen delar utredningens uppfattning att bristen på bostäder är djupt oroande och idag försvårande för de kvinnor och barn som hamnar i skyddat boende. Regelmässig bor förövaren kvar i den gemensamma bostaden. En hållbar nationell bostadspolitik är nödvändig att införa för att på sikt kunna erbjuda kvinnorna och barnen ett annat bostadsalternativ än att gå tillbaka till den misshandlande mannen. När en bostad hittas på annan ort blir det helt kontraproduktivt om båda vårdnadshavarna ska godkänna den nya skolan. Kommer endast att leda till nya uppbrott och en fragmentarisk skolgång för barnet. Då inget tyder på att den nuvarande bostadsbristen inom kort ska vara löst vill kommunen peka på att det är ytterst troligt att vistelsetiderna på skyddat boende kommer att bli betydligt längre i snitt än vad utredningen utgår från.

Officiell statistik

Att i nuvarande situation lägga ned resurser på officiell statistik och öppna jämförelser anser kommunen inte är relevant. De öppna jämförelserna inom individ- och familjeomsorgen säger ingenting om kvalitet utan enbart om hur mycket administration som bedrivs.

Ekonomiska konsekvenser och Finansiering

Precis som utredningen skriver har socialnämndens ansvar för bland annat brottoffer successivt utökats genom åren. Detta har i regel skett utan kompensation enligt finansieringsprincipen. Därför bör nu denna tillämpas på hela skeendet och inte endast på det nu föreslagna steget. Om nu staten framhårdar i att inte ta ansvar för skydd av brottsoffer så bör finansiering ändå helt bli statlig. Då behovet av skyddat boende växlar kan det för små kommuner vara svårt med en generell finansiering via ”påsen”. Bättre vore att kommunen får rätt att återsöka alla kostnader för placeringar i skyddat boende för såväl vuxna som barn. Enligt utredningen är familjer med utländsk bakgrund kraftigt överrepresenterade på skyddade boenden. Dessa familjer är idag mycket ojämnt spridda mellan kommunerna vilket också talar mot en finansiering via ”påsen”. En sådan ersättning bör bestå av:

- Faktisk dygnskostnad på skyddat boende för kvinnor, och andra våldsutsatta vuxna, och barn
- Schablonersättning för utredning av barn och då 62 tkr/utredning

- Schablon för uppföljning av placerade barn som täcker gott om arbetstid för socialsekreterare samt resor som täcker in att skyddade boende ofta ligger på betydande avstånd från hemkommunen.
- Dubbla skolkostnader när dessa uppstår
- Schablon för hälsoundersökningar
- Tolkkostnader
- Ett belopp i ”påsen” för administration av statistik, upphandlingar, omfattande utbildningsinsatser som kommer att behövas etc.

Genom en modell med återsökning av faktisk kostnad kommer inte heller den statliga finansieringen att urholkas på samma sätt som t.ex. ersättningarna för ensamkommande gjordes under 10 år.

Om det blir aktuellt med totalt kommunal ansvar för organiserad brottslighet och terrorbekämpning genom skyddat boende för avhoppare måste ersättning gå att återsöka för faktisk kostnad.

Utredningen har nogsamt räknat på vad tillsynen kommer att kosta Inspektionen för vård och omsorg. Kommunen menar att tillsyn av olika myndigheter regelmässigt också åsamkar socialnämnderna ökade kostnader i form av arbetstid vid förberedelse och genomförande av tillsynen och för besvarande av inspektionsmeddelanden och därefter vidtagande av åtgärder som kan vara alltifrån upprättande av ännu fler rutiner till omfattande ombyggnationer. Kommunen hävdar därför att kommunerna bör tilldelas kompensation för tillsynen i form av 50 miljoner kronor årligen i det generella statsbidraget.

Krav på upphandling

Om utredningens förslag genomförs kommer merparten av landets kommuner tvingas upphandla en lång rad skyddade boenden med olika inriktning, säkerhetsnivå etc. Sådana upphandlingar är mycket arbetskrävande och kostsamma och riskerar även resultera i långsamma rättsprocesser då avtalstecknande kan blockeras efter domstolsbeslut. Upphandlingar tenderar också till att ge högre kostnader för själva tjänsten. Det är nödvändigt att kommunerna kompenseras för kostnaderna gällande upphandling av skyddat boende.

Kommunen anser att det bör finnas en fortsatt möjlighet att driva långsiktiga kvalitativa samarbeten mellan kommunen och den ideella sektorn även i form av

skyddade boenden. En sådan relation näst intill omöjliggörs om upphandlingar ska ske med jämna mellanrum.

Asylsökande

Kommunen är positiv till ändringen i LMA och förordningen som förtydligar att kommunen har rätt att återsöka kostnaden för skyddat boende. Det är dock viktigt att det blir oerhört tydligt att det gäller både den vuxne och medföljande barn. Migrationsverket har enligt kommunens erfarenhet numera en ambition att i varje återsökningsärende hitta kryphål och tolkningar för att ej betala ut de ersättningar kommunerna har rätt till.

Kommunen anser också att en liknande rättighet att återsöka kostnader bör gälla nyanlända med uppehållstillstånd fram till dess svenskt medborgarskap erhålls.

Socialtjänstlagen 3 kap 2 §

Kommunen är skeptisk till alla uppräkningsav utgifter etc. i lagstiftningen. Samma rättigheter bör gälla alla. Uppräkningsav utgifter kan över tid tolkas som att de som inte räknas upp inte har rättigheter och då kommer nya krav på att listorna ska utökas.

Socialtjänstlagen 6 kap 7 §

Kommunen är tveksam till att använda uttrycket att barn vårdas i ett skyddat boende. Vårdsnaden är inte framtagna modern och kommunen tror att det är viktigt både för mor och barn att den normaliteten inte ifrågasätts när allt annat är upp och nedvänt.

Driftsform och utformning sid 80

Det anges att 83 % av de skyddade boende drivs av ideella organisationer, en femtedel, dvs 20 %, drivs i kommunal regi och 8 % drivs av privata aktörer. Totalt finns alltså 111 % skyddade boenden. Kommunen ser en stor risk att många av de ideella kommer att slås ut av de föreslagna regeländringarna. Kostnaderna kommer därmed att öka mångdubbelt.

Straffbarhet för att utsätta barn för att bevittna våld eller andra övergrepp

Kommunen anser att ett eventuellt sådant förslag blir ett slag i luften. Det är redan idag förbjudet att misshandla kvinnor men det sker ändå i ungefär samma omfattning. Barnet ses redan idag som brottsoffer och kan få ersättning men det sker mycket sällan.

Behandling av våldutövare

Just den kriminalvård som syftar till att de som utövar våld i nära relationer ska ändra sitt beteende anses av någon anledning vara ett uppdrag för socialtjänsten i motsats till kriminalvård t.ex. efter att ha rånat banker. Kommunen konstaterar att det för flertalet kommuner är mycket svårt att upprätthålla en god kompetens inom detta område. De specialavdelningar som finns på några kriminalvårdsanstalter och frivården har inte heller större framgångar inom området. Detta talar starkt för att staten bör ha ett uttalat ansvar för behandlingen av våldsutövare och att tiderna i frivården för dömda våldsvärkare bör vara högst avsevärt längre än i dag och med betydligt mer omfattande krav och fortsatta behandlingsprogram.

Socialnämnden ansvarig för kvalitén i det skyddade boendet.

Kommunen anser att det i praktiken är mycket svårt för socialnämnden att ta ansvar för kvalitén i ett skyddat boende som kanske ligger 150 mil bort och dit placering kanske måste ske med någon timmes varsel. Socialnämnden borde kunna lita på det tillstånd som IVO ger och de inspektioner som myndigheten utför. Detta talar också för att staten borde ta helhetsansvaret för de skyddade boendena.

Tonåspojkar ska tas emot

Kommunens erfarenhet är att detta inte är helt oproblematiskt när det gäller familjer med inslag av hederskultur. Redan ganska unga pojkar kan ha ett tydligt uppdrag att kontrollera inte bara sina systrar utan även sin mor. Denna problematik hade behövt utredas betydligt mer.

Placerade barns hälsa

Kommunen ser det som positivt att barnens hälsa och dess behov av undersökning **poängteras. Kommunen är dock djupt oroad över den nationella bristen på barnpsykiatriska resurser.** Detta drabbar inte endast dessa barn.

Olika målgrupper

Kommunen är negativ till sådana kategoriseringar av individer som sker i avsnittet på sid 184. I verkligheten har ju varje individ både en ålder, en sexuell läggning, en funktionsförmåga etc. och varje insats enligt socialtjänstlagen ska vara utformad efter individens behov. Uppräkningar är därför mer förvirrande än förtydligande.

Ökad administrativ börda

Kommunen delar inte utredningens uppfattning att möjligheten att ge stöd utan myndighetsutövning på något sätt skulle drabba särskilt utsatta grupper. Tvärtom innebär en ökad tillgänglighet att även mer resurssvaga grupper kan erbjudas stöd. Personer med psykiatrisk problembild är ett gott exempel på personer som sällan formellt ansöker om insatser men där kommunerna genom uppsökande verksamhet ändå bedriver ett omfattande arbete och så småningom kanske landar i formella beslut. Att som kanske nyanländ kvinna på akut flykt från en våldssituation mötas av en skog av formulär som ska fyllas i kan troligtvis minska rättsäkerheten i termer av att få den hjälp man behöver.

Trygg och säker dokumentation

Kommunen anser det som oerhört viktigt att de skyddade boendenas adressuppgifter kan sekretessbeläggas hos alla inblandade myndigheter.

Kommunen ser positivt på utredningens ambition att dubbelarbete bör undvikas. Samordning torde omfatta fler områden än de angivna i utredningens bild på sidan 207. T.ex. bostadsbolag, folkbokföring, andra kommuner m.fl.

Det ständiga kravet på tecknande av nya överenskommelser mellan kommunen och landstinget och ibland andra aktörer är arbetskrävande och kommunen har hittills inte sett nytta i förhållande till arbetskostnad.

Skolgången

Kommunen ser det som viktigt att inte ytterligare uppdrag läggs på skolan. Det är **redan idag svårt för skolan att hantera skyddade identiteter med stor omsättning på** personal och elever. Likaså detta med att hantera flera vårdnadshavare som inte kan mötas eller gemensamt diskutera barnets situation sätter skolpersonal och i förlängningen barnen i orimliga situationer.

Vägledning om skyddat boende bör tas fram

Kommunen ser det som positivt att sådan vägledning tas fram. Det behövs också vägledning för hur man hanterar situationen efter det skyddade boendet. Det är dock allvarligt om endast några punkter i vägledningen baseras på evidens som utredningen anger.

Stärkt kunskap om barn i skyddat boende

Kommunen delar uppfattningen att det krävs mer kunskap inom detta område. Kommunen vill dock prioritera kunskap om barnets egna behov av hjälp och stöd och hur detta ska ges på bästa sätt framför kunskap om regelverken som utredningen prioriterar.

Utökade möjligheter till beslut utan den ene vårdnadshavarens samtycke

Kommunen ser positivt på ökade möjligheter att fatta beslut utan båda vårdnadshavarnas samtycke. Vi ser det också som nödvändigt att det som utredningen föreslår blir möjligt att delegera beslut 6 kap 13 a § FB till ordförande.

Robert Skoglund

Ordförande

Socialnämnden Vingåkers kommun

Dag Wallströmer

Socialchef

Vingåkers kommun

Dag Wallströmer, 0151-19153

dag.wallstromer@vingaker.se

Socialdepartementet

s.remissvar@regeringskansliet.se

s.sof@regeringskansliet.se

S2020/05758/SOF Vingåkers kommun

Remissyttrande

Ds 2020:16

Inledning

Vingåkers kommun avgav ett omfattande remissyttrande till SOU 2017:112

Den nu föreliggande kompletteringen i Ds 2020:16 tillgodoser en av de allvarliga synpunkter som kommunen hade nämligen möjligheten att kunna placera ett barn i skyddat boende med endast godkännande från den ena vårdnadshavaren.

Kommunen ser mycket positivt på att en möjlighet till detta nu föreslås så att dessa utsatta barn faktiskt kan få det skydd de behöver.

I allt övrigt kvarstår kommunens kritik mot SOU 2017:112. Till viss del ger Ds 2020:16 kommunen skäl till att ytterligare förstärka sin kritik.

Byråkratisering

Den föreslagna lösningen att beslut om akutplacering på skyddat boende ska ges genom LVU och underställas förvaltningsrätt kommer att öka den administrativa bördan betydligt. I förfarandet ligger en mycket snäv tidsgräns vilket ytterligare kommer att styra det sociala arbetet mot att det ska utföra åtgärder på administrativt rätt sätt mer än mot att rätt åtgärder ska utföras.

Ekonomiska konsekvenser.

De sammanlagda förslagen i SOU 2017:112 och Ds 2020:16 innebär mycket ökad administrativ börda på socialtjänsten, ett utökat behov av upphandlingar, i

Vingåkers kommun

genomsnitt kanske en femdubbling av kostnaden per placeringsdygn, ett kommunalt ansvar för att härbärgera våldsbejakande extremister och gängkriminella. Det blir då tragikomiskt att dessa utredningar slentrianmässigt kommer fram till att detta inte kommer att innebära ökade kostnader för kommunerna. Däremot beräknas ökade kostnader inom statens område på minutnivå.

I Ds 2020:16 finns två tydligt kostnadsdrivande förslag.

Att akuta placeringar på skyddat boende av barn ska ses som LVU ärenden och underställas förvaltningsrätten.

Att placerade barn ska ha rätt till skolgång. Detta innebär ofta för den placerande kommunen dubbla kostnader. Dels finns det en kostnad i den tidigare skolan som kvarstår oavsett om det är i en egen skola eller en skulle som ersätts med skolpeng, dels blir det en kostnad till den nya skolan.

Kommunen vidhåller sin åsikt att det är statens ansvar att skydda medborgarna från allvarliga brott även om brottsoffren är kvinnor eller barn. Staten bör därför ha fullt kostnadsansvar för skyddade boenden vilket också skulle ge ekonomiska incitament för rättsvårdande myndigheter att arbeta mer effektivt med dem som begår de kriminella handlingarna.

Robert Skoglund

Ordförande

Socialnämnden Vingåkers kommun

Dag Wallströmer

Socialchef

Vingåkers kommun